

Ewa Kowalska-Napora

Teoria decyzji a kształtowanie wartości w zarządzaniu

*„O przyszłości zaś nie można myśleć spokojnie, gdy się zapomina o przeszłości.
Bez niej nie można odnaleźć ani pogłębić swej tożsamości.
Myśląc o przyszłości, nie można odcinać tych korzeni, z których się wyrasta,
bo one są kluczem do zrozumienia nas samych (...).”*

Jan Paweł II
Przemówienie do Rady Koordynacyjnej Polonii Wolnego Świata,
Rzym, 10 listopada 1979 r.

*Pracę dedykuję rodzicom, chciałam napisać: tacie,
bo zmarł niedawno, a mama sporo czasu temu...*

Dziękuję, że jestem Polką i mam swój język i ojczyznę,
i jakąś drogę, i cel – i tym wszystkim... za to dziękuję,
ludziom szlachetnym i prawym, i tym teraz, i wcześniej.

Teoria decyzji

a kształtowanie
wartości
w zarządzaniu

Copyright © Difin SA
Warszawa 2015

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Kopiowanie, przedrukowywanie i rozpowszechnianie całości
lub fragmentów niniejszej pracy bez zgody wydawcy zabronione.

Książka ta jest dziełem twórcy i wydawcy.

Prosimy, abyś przestrzegał praw, jakie im przysługują.

Jej zawartość możesz udostępnić nieodpłatnie osobom bliskim
lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie.

Jeśli cytujesz jej fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie
zaznacz, czyje to dzieło. A kopiując jej część, rób to jedynie
na użytek osobisty. Szanujmy cudzą własność i prawo.

Recenzenci

prof. dr inż. Stanisław Tkaczyk

dr hab. Jan Kałuski, prof. w Wyższej Szkole Bankowej w Chorzowie

Korekta

Magdalena Chojcka

Projekt okładki

Mikołaj Miodowski

Redaktor prowadząca

Maria Adamska

ISBN 978-83-7930-690-9

Difin SA

Warszawa 2015, wydanie pierwsze

ul. F. Kostrzewskiego 1, 00-768 Warszawa,

tel.: 22 851 45 61, 22 851 45 62,

faks: 22 841 98 91

Księgarnie internetowe Difin:

www.ksiegarnia.difin.pl, www.ksiegarniasgh.pl

Skład i łamanie: Poligrafia, tel. 605 105 574

Wydrukowano w Polsce

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie	9
1	
Wartość w procesie decyzyjnym	13
1.1. Wartość – jakość a wartość relatywna	16
1.1.1. Transformata przestrzenna a ambiwalencja funkcji estymowanej przepływu	23
1.1.2. Nowe wprowadzenie, czyli parę słów o strukturze wszystkiego	25
1.2. Przestrzeń decyzji na podstawie funkcji celu	27
1.3. Rozkład Gaussa i tworzona wartość estymowana	32
1.3.1. Poziomy optymalizacyjne	35
1.3.2. Tworzenie i przechwytywanie wartości	37
2	
Topologia przestrzeni zarządzania	39
2.1. Topologia przestrzeni a optymalizacja decyzji	43
2.2. Kwantyfikacja cech nieparametrycznych	45
2.2.1. Organizacja przyszłości a strategię tworzenia wartości logistycznej	46
2.2.2. Nonkonformizm, czyli radykalizm poznawczy	47
2.2.3. Radykalizm fundamentalny	50
2.3. Model wartości zarządczej	52
2.3.1. Kryterium optymalności	53
2.3.2. Radykalizm fundamentalny a funkcja barierowa	58

2.3.3. Modelowe odniesienie do strategii łańcuchów dostaw i przejmowania w nich wartości	61
2.3.4. Tautologia binarna a modelowanie hybrydowe jako odpowiedź na przechwytywanie wartości	63
2.3.5. Ontologia systemu poznania	65
2.4. Kryzys, czyli wojna emocji	66
2.4.1. Dysfunkcja egzystencjalna jako wartość dodana	71
2.5. Zarządzanie miękkie w logistyce przepływu	76
2.5.1. Jakość procesu i produktu a ECR	77
2.5.2. Marketingowo-logistyczny wymiar produktu	80
2.5.3. Logistyka produkcji a pole strategiczne	82
3	
Klaster i konfiguracja sieci	86
3.1. Projektowanie sieci w zarządzaniu logistycznym	86
3.1.1. Dobrostan emocji, czyli trochę o szczęściu	87
3.1.2. Inżynieria zarządzania siecią	89
3.2. Mapowanie procesu poprzez układ jednostek skumulowanych	89
3.2.1. Niehierarchiczna analiza skupień	92
3.2.2. Odpowiedź systemu informacji – transfer rozwiązań w sieci	93
3.3. Produkt potencjalny a efektywność kosztowa łańcucha wartości	95
4	
Sieci lameralne w zarządzaniu	97
4.1. Korytarze decyzyjne – tautologia empiryczna w procesie regresji	97
4.2. Kompozycja sieci logistycznej	100
4.3. Struktura klastrowa	101
5	
Przedsiębiorstwo fraktalne	103
5.1. Morał małej dziewczynki	105
5.2. Sieci lameralne a teoria decyzji	106
5.2.1. Struktury lameralne i sandwiczowe	108
5.2.2. Problemy podejmowania decyzji, czyli problemy zarządzania	112
5.2.3. Poszukiwanie rozwiązań	112
5.3. Zarządzanie miękkie wartością niematerialną	116
5.4. Jakość w sieci jako wartość dodana	117
5.5. Dziewczynka z zapalkami	118
5.6. Strategia zarządzania wartością logistyczną	121

6

Modelowanie przestrzeni logitu 124

- 6.1. Systemowe podejście do zaburzeń równowagi 124
  - 6.1.1. Założenia budowy intuicyjnej 125
  - 6.1.2. Dylatacja a rozkład logitu można podejść na kilka sposobów 127
- 6.2. Sieci lameralne a teoria decyzji 130
- 6.3. Kompozycja sieci logistycznej 132
- 6.4. Konkurencja w sieci a kształtowanie przepływu 133

7

Struktury holonowo-rozmyte jako odpowiedź na znaki zapytania w sieci 136

- 7.1. Architektura sieci w rozkładzie nieparametrycznym 141
- 7.2. Kontekst – wartość a sieciowanie 142
  - 7.2.1. Sieci Hopfielda, kategoryzacja warstwowa 146
  - 7.2.2. Teoria decyzji a koszty alternatywne 149
  - 7.2.3. Konformizm poznawczy 152
  - 7.2.4. Radykalizm fundamentalny 155
- 7.3. Koszty ukryte jako kryterium oceny efektywności działań organizacji 156
  - 7.3.1. Teoria góry lodowej jako sposób na ekstrapolację pola szacowań 160
  - 7.3.2. Aplikacje matematyki intuicjonistycznej w strategii zarządzania siecią 162

Bibliografia 168

Spis rysunków 185

Spis wzorów 188

Podsumowanie 190

Eksplikacje autorskie – precesja teorii zarządzania 193

- Topologia przestrzeni 194
- Morał małej dziewczynki 197
- Morał dziewczyny z kwiatami, czyli co z układem relacyjnym [?] 199

Streszczenie 208

Wprowadzenie

Identyfikację rzeczywistości, można przeprowadzić poprzez przestrzeń ontologiczną i/lub fraktalną, a etap jego weryfikacji poprzez kwantyfikację cech w zależności od typowanej wartości przyrostu czasu.

Decyzje podejmujemy w przestrzeni nieeuklidesowskiej z typowaniem wielomianowanych funkcji celu, które określane zostają poprzez wartość (szacowaną).

Celem analiz autorki pracy jest zdefiniowanie opcji i form interpretacji przesunięć układu odniesienia i ekstrapolacji pola, na podstawie czego można zweryfikować trafność decyzji i rangi kwantyfikatorów nieparametrycznych.

Teza badawcza pracy brzmi: dylatacja czasu ma wpływ na postrzeganie wielomianowych funkcji celu.

W pracy poprowadzono identyfikację pola szacowań i interakcji punktu w sieci na podstawie tautologii empirycznej, co równocześnie stanowi część empiryczną pracy. Najlepszą strategią jest ta, którą w dowolnym momencie jej trwania można zmienić. Nie ma zatem jednej, uniwersalnej strategii, tak jak nie ma recepty na życie.

Podczas gdy myślący podmiot i jego egzystencja są dla obiektywnego myślenia obojętne, to człowiek myślący subiektywnie jako egzystujący jest istotowo zainteresowany swoim własnym istnieniem, jest w nim egzystencjując¹.

---

¹ A. Anzenbacher, *Wprowadzenie do filozofii, myśl filozoficzna*, Wydawnictwo WAM, Kraków 2003, s. 159.

Grecy znali dwie drogi poznania rzeczywistości i sensu. Pierwsza to logos, droga rozumu, jej sens polega na obserwacji i analizie; (...) druga to mythos – droga mitu, rytuału, wspólnej opowieści².

Każdy organizm ma własną specyfikę, niejako jako genom, i każdy działa w odmiennych warunkach otoczenia, jest nieporównywalny z jakimkolwiek innym. To, co udaje się jednemu, nie jest receptą dla innych.

Życie jest jak labirynt korytarzy, i nie tylko to, co dostajemy od rodziców, jest wyznacznikiem naszego sukcesu. Każdy potencjał można zaprzepaścić, a czasem im jest większy, tym większą przegraną może okazać się dla nas. Nie ten, który zaczyna, ale ten, który kończy, odnosi sukces. W labiryncie życia znamy przypadki, gdzie ludzie stawali się z wyżyn dobrostanu, nie umiejąc zarządzać kapitałem, który dany był im od Boga. Nieważne, co masz – ważne, czy umiesz tworzyć wartość i budować swoją przyszłość.

Możliwe, że recepta na sukces jest spójna dla wszystkich? Mierz wysoko, ale bądź pokorny przed ludźmi i światem, bądź uczciwy i poszukuj własnej recepty na sukces, nigdy z nikim się nie porównuj, bo jesteś wyjątkowy.

Gdy określimy siebie i własne cele, możliwa stanie się realizacja poprzez poszukiwanie opcji na ich urealnienie. Jesteśmy tacy, jakimi widzimy samych siebie i jakie są nasze cele.

Kiedyś moim celem było dozbieranie poziomek do krawędzi garnuszka, moje małe łapki ledwo dawały radę, a i te kruszynki były maciupkie.

Potem moim celem było nie być tkaczką i dla Niej zrobić coś, napisać o Niej i o każdej mamie w przyczłapanych łapciach. Nagle okazało się, że nie robię tego dla Niej, tylko dla siebie, że jestem egoistką, która chce „zarobić” na tym, że miała mamę Panią Ktoś, a sama jestem nikim.

Celem przewodnim książki jest skonstruowanie odpowiedzi na sumację kompensacyjną i analizę dylatacji czasu. Autorka polemizuje w obszarze interpretacji założeń E. Borela, J. Brouwera i A. Einsteina, łączy tych trzech w jedną całość, starając się odpowiedzieć, czym jest kompresja czasoprzestrzeni i jak odpowiedź można zaaplikować w formułowany model strategii. Jakiej strategii? Życiowej, racjonalnej i elastycznej, może wielowariantowej, a może zwyczajnie naszej.

Napisanie tej książki stało się możliwe dzięki wielkim ludziom nauki i moim mentorom, którzy nauczyli mnie myśleć; dzięki Panu Profesorowi Stanisławowi Tkaczykowi, Panu Profesorowi Ryszardowi Budzikowi, Panu Profesorowi i Generałowi Andrzejowi Szymonikowi, Panu Profesorowi Jackowi Szołtyskowi, Panu Profesorowi Janowi Kałuskiemu, którym dziękuję za życiowe i naukowe wsparcie.

---

² K. Oblój, *Pasja i dyscyplina strategii. Jak z marzeń i strategii zbudować sukces firmy*, Poltext, Warszawa 2010, s. 9.

Praca składa się z siedmiu rozdziałów, które to w mniejszym lub większym stopniu korespondują z całością założeń badawczych i sobą.

Rozdział pierwszy odnosi się do identyfikacji pojęcia „wartość” i jego interpretacji w zmieniającym się układzie współrzędnych. W rozdziale tym autorka prowadzi dyskurs samej z sobą i polemizuje nad wielotorowym pojmowaniem wartości jako takiej i wpływie zmian w jej ocenie na proces decyzyjny.

W kolejnym rozdziale, przechodząc od identyfikacji wartości, autorka konstruuje na tej podstawie jednolitość topologiczną ścieżek decyzji i działań w obszarze kształtowanym rozkładem Gaussa.

Kontynuację rozważań w oscylacji funkcji i wartości konkluduje pewien model wartości zarządczej. Oczywiście ów model jest dyskusyjny i nie stanowi żadnej właściwej odpowiedzi, ale jest jedynie próbą uporządkowania myśli i kontekstu wyboru rozwiązań. O ile słusznych rozwiązań, zależy od spojrzenia szerszego w skali globalnej spirali kryzysu i cykliczności samopowieliania fraktalnego w czasie.

Po dokonaniu wstępnej identyfikacji problemu decyzji w danym miejscu na podstawie uwarunkowań rozwojowych w czasie autorka zastanawia się, na ile właściwe typowanie rozwiązań może być związane ze strukturą klasterową (?), co stanowi treść trzeciego rozdziału i koresponduje z kolejnym rozdziałem, gdzie poprzez budowę klasterową tworzone są sieci lameralne.

Zarówno konstrukcja myślowa przedsiębiorstwa fraktalnego, jak i korytarzy decyzyjnych nie jest zagadnieniem bezspornym. Mamy przestrzeń decyzji, budujemy rozwiązania w obszarze topologicznym, typujemy opcje korytarzy decyzyjnych na podstawie ustalonych kryteriów nieparametrycznych, ale co nam to daje?

Możemy odwrócić stożek w rozkładzie Gaussa w zależności od liczby funkcji wielomianowanych, skonstruować wzorce poprzez tautologię empiryczną i/lub binarną, ale pytanie: jaki to ma wpływ na szacowanie wartości w zmieniającym się układzie współrzędnych?

Na to pytanie odpowiada rozdział szósty, gdzie autorka nie zakłada, że plus jest dobrem, a minus złem, bo być może, że właśnie funkcja regresji może być rozwiązaniem optymalnym. Autorka zakłada, że poprzez szacowanie odwrotne i przestrzeń logitu można uzyskać właściwą odpowiedź w podejmowanych działaniach i procesie decyzji w wyniku kompresji i dylatacji czasu.

Rozdział ostatni zawiera najwięcej znaków zapytania i jest niejako oderwany od całej pracy, powodując, iż jej odbiorca czuje niespójność w całym toku rozważań autorki.

W rozdziale tym autorka próbuje odnaleźć narzędzia współtworzące i weryfikujące trafność budowy procesu decyzji na podstawie ustalonych funkcji

celu, w wyniku czego powstają znaki zapytania, chaos i zagubienie w ocenie możliwych rozwiązań i narzędzi. Trudno powiedzieć, na ile owa niespójność jest zamierzona, na ile wynikowa i na ile eksplikacje autorskie pozwolą scalić wielotorowy problem życia i zarządzania.

Na to pytanie może odpowiedzieć sobie tylko osoba odbierająca owe przemyślenia przez pryzmat samej siebie, własnych wartości i swojego życia, i to będzie dla mnie odpowiedzią, czy było warto opisać siebie i opcje tworzenia wartości w zarządzaniu.

1

Wartość w procesie decyzyjnym

Podstawą ludzkiego działania jest potrzeba szczęścia.

Gdy byłam małą dziewczynką, myślałam, że może boleć paluszek, a gdy się przewrócę, to kolano. Lubiłam wtedy wiatr, słońce i drzewa, i poziomki, które miały zapach słonecznego lata i polskości. Wiecie, że ziemia ma swój zapach? A trawa nabiera kolorów tęczy, gdy patrzysz na nią pod kątem; ziemia jest ciepła i piaszczysta, dlatego lubią ją mrówki i chrabąszcze. Byłam kiedyś ze swoją siostrą cioteczną i moimi rodzicami w lesie na poziomkach. To było w Rudnikach koło Blanowic, musielibyście tam być, żeby czuć, o czym piszę. Listki krzaczków poziomek miały słoneczną zieleń, owoce ich smakowały jak promienie słońca.

Gdy żyła moja babcia, mama mojej mamy, chodziłyśmy z siostrą cioteczną na wycieczki na pola. Był taki zagajnik we Włodowicach, trzeba było przejść przez ścierniska, ale tam były rajskie jabłka, prawie niejadalne, tak jak gruszki i tarki, ale to była nasza przestrzeń. I absolutnie o nic nie chodziło, by tylko cieszyć się wolnością i przestrzenią.

Gdzieś mój świat poziomek się skończył, i kolorowych szkiełek. Mieszkam w betonowym, betonie..., ale od początku..., kiedy byłam małą dziewczynką, a w tym czasie?

Za każdym razem, gdy siadam do pisania swoich przemyśleń, najchętniej wyrzuciłabym cały tekst poza poziomkami, lasem, ziemią i powietrzem; gdy tak myślę, po zastanowieniu zostawiłabym kolorowe szkiełka, i jak układam dalszą treść tego, co chcę napisać, zastanawiam się, jaki to ma sens. Pojęcie czegoś i niczego jest względnie poprawne, bo przecież zawsze coś jest śladem czegoś i śladem niczego (rys. 1).

Rysunek 1. Tory decyzji

Źródło: Opracowanie własne.

Zastanawiam się w tym miejscu, jak powyższe odnieść do rozkładu 0–1, żeby jakoś rozdzielić dobro od zła, i czy posiadanie czegoś oznacza dobro, skoro jest zerem, bo przecież 1 to coś odrzuconego. Tak myślałam, co mam pisać i o czym, skoro tak naprawdę znam siebie, trochę, a cegokolwiek i kogośkolwiek nie znam w ogóle. Kolejne pytanie, jakie sobie zadałam, brzmiało: po co w ogóle próbuję pisać, skoro to moje pisanie jest tylko subiektywnym rozpatrywaniem problemu czegoś (?). Powiem szczerze, że nie wiem nawet, jaki problem rozwiązuję, bo nie wiem, czy mam jakiś cel (?). Kiedyś moim celem było uzbieranie pełnego dzbanuszka poziomek i to, żeby mama mnie przytuliła, i to był jakiś sensowny cel. Teraz moim celem jest cofnąć się w czasie.

Gdy byłam małą dziewczynką, miałam tylko marzenia, maki, chabry i kaskole. Wiecie, że poziomki mają zapach słońca (?). Gdy chodziłam z Tatą na grzyby, poznałam zapach maślaków i ściółki i słyszałam śpiew ptaków (rys. 2).

Najdelikatniejszym dotykiem jest dotyk ziemi i trawy, a najciekawszą historią życia – życie mrówek, gdy patrzysz, przyjacielu, jak mozolą się z drobnkami ziemi.

Rysunek 2. Kraina szczęśliwości

Źródło: Opracowanie własne.

Moja Mama Tkaczka wprowadziła mnie w błąd. Mówiła: „Gdy nie będziesz się uczyć, będziesz w poniewierce, zero pieniędzy i szansy na normalne życie i szacunek u ludzi” (rys. 3).

Rysunek 3. Punkt widzenia i droga

Źródło: Opracowanie własne.

Chciałam napisać bardzo mądrą pracę, a napisałam o poziomkach i sensie zbierania poziomek.

1.1. Wartość – jakość a wartość relatywna

Już nawet dziecko w przedszkolu, a może i wcześniej, zarządza.

My, rodzice, mówimy, że krzyczy, wymusza czy manipuluje, no bo jak inaczej określić małą osobkę, która chce osiągnąć swój cel, mając do dyspozycji siebie, swoje myśli i nas? Potencjałem małego człowieka jest on sam z własną redundancją, czyli własnym zasobem twórczym niepokrywającym się w pojęciu strony fizycznej. Tak jak definicja funkcji celu dla małego człowieka jest dla nas niezrozumiała, tak samo sposób jej urealnienia jest mało czytelny?

To, że my, dorośli, mamy inne cele i odmienne, bo bardziej skomplikowane sposoby ich urzeczywistnienia, nie oznacza, że 5-letnia dziewczynka nie zarządza przestrzenią, w której jest. Demagogdy zarządzania i myśli strategicznej być może poczuja się w tym miejscu urażeni i zniesmaczeni – jak mogę pisać, że ktoś, kto nie ma nic poza myślą i celem, może zarządzać? Przecież zarządzanie to umiejętne zarządzanie potencjałem pozostającym w dyspozycji i niekoniecznie własnym.

Specyficzne jest to, że wszyscy zapominają, iż twórcą myśli i polemik na Ziemi jest człowiek (rys. 4).

Rysunek 4. Mogę wszystko

Źródło: Opracowanie własne.

Człowiek tworzy, weryfikuje i wybiera przez pryzmat siebie. To, co twierdzą intuicjoniści, matematyka jest filozofią, a demagogia ciągów niekończącą się formą w wyjaśnieniu świata. Napędzają nas trzy składowe: seks, pieniądze i władza, a pomiędzy nimi są ambicje, które mają pozwolić je osiągnąć. Na Ziemi jest wiele wyznań i przekonań. Zapytałam kiedyś znajomego, jakiego jest wyznania. Nie wiedział. Zapytałam zatem: „Jaka księga jest księgą twojego życia: Biblia, Talmud, Koran...?”. Też nie odpowiedział. Zadałam swojej koleżance pytanie: „Czy jesteś szczęśliwa jako matka czy żona, a może zwyczajnie jako kobieta?” (rys. 5).

Rysunek 5. Jestem wolna, choć pełnię wiele funkcji

Źródło: Opracowanie własne.

Siedziałyśmy nad kawą, zastanawiając się nad upływem czasu i funkcjami, które są nam dane, które nas ograniczają. Odpowiedziała: „nie jestem spełniona, bo nie czuję się kochana, chociaż o to walczę w byciu kobietą. Jestem szczęśliwą mamą dwojga dzieci i żoną mojego męża, i chociaż jestem w 100% kobietą zrealizowaną zawodowo również, wcale się nią nie czuję, bo nikt mnie nie kocha jako kobiety”.

Pełnimy wiele i zbyt wiele funkcji w dążeniu do spełnienia, a wszystkim jest miłość, to ona jest wartością dodaną. Gdy jesteśmy słabi i biedni, mamy słabszy start w walce o wartości, gdzie najważniejsza jest miłość. Ktoś znowu powie: miłości się nie kupuje, ale trudno jest ją zatrzymać, gdy nie mamy siły.

O czym ja w ogóle piszę? O tym, że jest fluktuacja założeń i zniesienie funkcji celu. Dane w założeniu analiz empirycznych są, czy też powinny być,

mierzalne, względnie mierzalne. Problem pojawia się, gdy z danych musimy wyłonić informację, która jest nam potrzebna do podjęcia decyzji.

A jeszcze trudniej zdefiniować zakres i wpływ informacji na podejmowane działanie. O ile możliwe, że powyższe jest realne do ustalenia, o tyle nie zawsze istnieje możliwość oceny trafności podjętych działań. Brak właściwych informacji, a najgorsze – złe decyzje, powodują bezsens i niemoc.

Na samym początku jest pytanie, o czym chcę pisać, kolejne, może mniej skomplikowane – w jaki sposób. Punkt inicjacji poznania jest najtrudniejszy, bo rodzi się z pustki, a kierunki rozwiązań poznawczych dyktowane są tematem, obszarem, tytułem, a czasem wręcz aksjomatem.

Gdy wątpliwość badacza kończy się tępą ścianą, a wyznacznikiem podjętych trudów ma być aksjomat, pytania ulegają spłyceciu, a metodyka określona zostaje wedle jego potwierdzenia. Procesy poznawcze, których doświadczamy w życiu, są, bo ich doświadczamy, ale pytania, które zadajemy w odniesieniu do sposobu podejmowanych decyzji, odnoszą się do problemów typu¹:

- racjonalizm czy empiryzm?
- struktury czy procesy?
- ogólność czy specyficzność?
- trafność wnioskowania przyczynowego czy trafność ekologiczna?
- badania stosowane czy badania podstawowe?

A równocześnie, kiedy korzystamy z wiedzy o punktach orientacyjnych, drodze i wiedzy przeglądowej, czasami korzystamy ze skrótów umysłowych, które wpływają na nasze oceny odległości².

W kategorii tak interpretacyjnej, jak i struktury inżynierii zarządzania pojawiają się orientacje³:

- nastawione na funkcje,
- na klienta,
- orientacje geograficzne,
- nastawione na proces,
- możliwe podejścia przekrojowe,

których kierunkowe nasilenie może sformułować tak strukturę mechanistyczną, jak i organiczną⁴. Zgodnie z wcześniejszymi orientacjami możliwy

¹ R.J. Sternberg, *Psychologia poznawcza*, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne SA, Warszawa 2001, s. 29.

² Ibidem, s. 151.

³ Por. J. Terelak, *Psychologia organizacji i zarządzania*, Difin, Warszawa 2005, s. 176.

⁴ Por. ibidem, s. 177; E. Kowalska-Napora, *Sposoby odczytu informacji i ich rola w budowaniu strategii jakości*, [w:] J. Kisielnicki, W. Chmielarz, T. Parys (red.), *Informatyka q przyszłości*, Wydział Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2010; E. Kowalska-Napora, *Zarządzanie wiedzą – reengineering – integracja podejść*, [w:] J. Kisielnicki, W. Chmielarz, T. Parys (red.), *Informatyka q przyszłości*, Wydział Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2010.

staje się podział operacji, tak w organizacji mechanistycznej, jak i organicznej, na operacje⁵:

- tworzące wartość dodaną, za którą klient jest skłonny zapłacić,
- nietworzące wartości dodanej dla klienta, ale niezbędne do wykonania operacji dodającej wartość,
- nietworzące wartości dodanej ani niestwarzające warunków do jej tworzenia.

Istnieje zatem znaczny dysonans pomiędzy wartością postrzeganą przez jej twórcę a wartością postrzeganą przez jej nabywcę (rys. 6).

Rysunek 6. Waga i postrzeganie wartości dodanej

Źródło: Opracowanie własne.

Zdaniem M.E. Portera wartość dla klienta to kwota, którą nabywcy są skłonni zapłacić za to, co przedsiębiorstwo im dostarcza⁶. Realizacja procesu na każdym z poziomów zależna jest od struktury, w jakiej zachodzi⁷, a sposób rozwiązywania problemów – od kontekstu i uwarunkowań społeczno-kulturo-

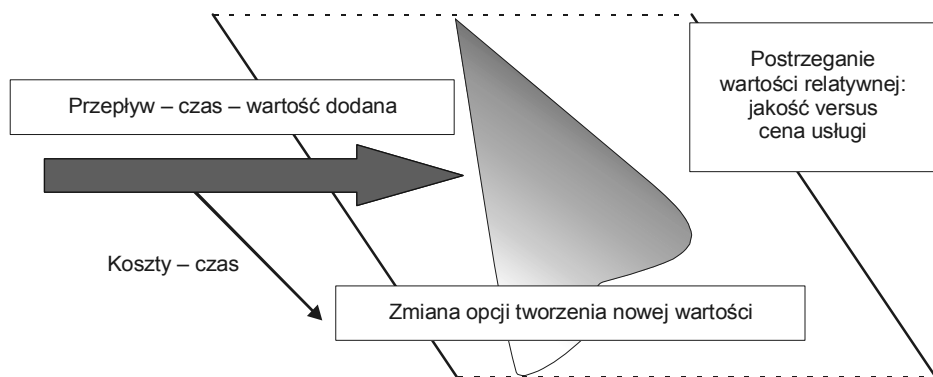
⁵ Zob. M. Kunasz, *Zarządzanie procesami*, Volumina PI Daniel Krzanowski, Szczecin 2010, s. 54.

⁶ M.E. Porter, *Competitive advantage of the nations*. Free Press, New York 1990, s. 38.

⁷ Zob. E. Kowalska-Napora, *The cost efficiency of the chosen knot in the logistic net*, [w:] K. Grzybowska (red.), *New insights into supply chain*, Monograph, Publishing House of Poznań University of Technology, Poznań 2010, s. 35–47; J. Szołtysek, E. Kowalska-Napora, *Translacja modelowa – inteligencja modelowa – a problematyka zarządzania procesowego*, „Zarządzanie Jakością” 2008, nr 4, s. 74–78; E. Kowalska-Napora, J. Szołtysek, *W poszukiwaniu doskonałego zarządzania, czyli na styku wieloznaczności strategii jakości*, „Zarządzanie Jakością” 2009, nr 17–18, s. 86–94.

wych⁸. Kwantyfikacja cech produktu jest względnie możliwa i względnie poprawna, zarówno bowiem kategoryzacja i opis wartości produktu zależy od systemu ocenowego, jak również układów relacyjnych stosowanych w opisie (rys. 7).

Rysunek 7. Interplanetarna sieć zarządzania

Źródło: Opracowanie własne.

Rozwiązania optymalizacyjne w obszarze sieci zarządzania i jej architektury winny usprawniać zrównoważony rozwój wszystkich wariantów poszukiwań i minimalizować koszty przemieszczania i tworzenia wartości w łańcuchach dostaw⁹. Pytanie, jakie się pojawia w tym miejscu, nie brzmi: czy jest to możliwe?, ale: w jaki sposób ewentualną przebudowę poprowadzić? Ewaluacja otoczenia wymusza organiczne spojrzenie na sieć tworzącą wartość dodaną (rys. 8).

⁸ Por. C. Tavis, C. Wade, *Psychologia. Podejścia i koncepcje*, Zysk i S-ka, Poznań 1999, s. 384, zob. E. Kowalska-Napora, *Logistyczne spojrzenie na organizację*, Black Unicorn, Jastrzębie-Zdrój 2011; E. Kowalska-Napora, *Value creation and value capture in a logistics network and risk management*, [w:] K. Grzybowska (red.), *Management of global and regional supply chain – research and concepts*, Poznań University of Technology, Poznań 2011, s. 145–158.

⁹ Por. G. Szyszka, *Logistyka w latach 2008–2009*, [w:] T. Janiak (red.), *Logistyka wobec nowych wyzwań*, Biblioteka Logistyka, Poznań 2010, s. 11–34; zob. E. Kowalska-Napora, *Jednolitość decyzji w łańcuchu dostaw w przestrzeni wirtualnej*, [w:] A. Adamik (red.), *Kształtowanie konkurencyjności i przewagi konkurencyjnej małych i średnich przedsiębiorstw*, C.H. Beck, Warszawa 2011, s. 170–184; E. Kowalska-Napora, *Tworzenie i przechwytywanie wartości w sieci logistycznej*, [w:] R. Barcik, H. Howaniec, W. Waszkielewicz (red.), *Strategiczne planowanie, marketing i logistyka w zarządzaniu organizacjami*, ATH w Bielsku-Białej, Bielsko-Biała 2011, s. 301–314, rozdział XVIII.

Rysunek 8. Sieci lameralne

Źródło: Opracowanie własne na podstawie studiów synaps.

Na samym początku, by przestudiować treść rysunku 8, należy wyjaśnić kontekst nazewnictwa i zsynchronizować go z opcjami przepływu.

I już w tym miejscu pojawia się nieścisłość – rozumienie informacji.

Użyteczne dane, które pozwalają wygenerować wniosek dla wnioskującego, definiowane są jako informacja¹⁰, a skoro tak jest, sama w sobie kompilacja danych użytecznych jest treścią samą w sobie.

Gdyby jednak tak było, nie pojawiałyby się desygnaty pojęć ogólnych. Wiele informacji raz jest źle odczytywanych, a dwa – nie wszystkie informacje są właściwie wykorzystywane tudzież niewykorzystywane są w ogóle.

I w tym rozumieniu niewiele zostało wyjaśnione – zatem co z lameralną siecią? W holistycznym spojrzeniu na przestrzeń 4-wymiarową¹¹ pojawia się struktura synaps. Autorka pracy dla potrzeb pracy połączenie struktur topologicznych traktuje jako rozdział regionalny i styk przestrzeni przygranicznych w postaci węzłów.

Wracając do rysunku 8, za „s” przyjęto połączenia pomiędzy sieciami, które można rozumieć jako konglomerat, połączenia aglomeracji; „L” jest liczbą traktacji danego węzła (aglomeracji), „A” – aglomeracją.

¹⁰ Por. L. Korzeniowski, *Menedżment, podstawy zarządzania*, EAS Kraków 2005, s. 162–178.

¹¹ Pomijając możliwość patrzenia na przestrzeń n -wymiarową do $n=16$.